

Над люлката

През горичката вжрви Сжнчец,
С тжнки пржсти вие си венец;
Сипят се цветята,
Падат на земята,
Че Сжнчец не види
Само иде, иде,
Сжс затворени очи
Иде и мжлчи. . .

Скоро вжв леглото да се скрий,
Скоро през глава да се завий,
Мойто златно дете,
Мойто малко цвете,
Че Сжнчец не види,
Само иде, иде,
Сжс затворени очи
Иде и мжлчи. . .

Дора Габе-Пенева

Ноще в планината

(Из Стара-планина)

Стжмни се. Запалихме огжн. Скоро пламна буен
пламжк и се изви високо. Рой искри заиграха и се за-
гониха над нас, около нас, трепкаха политаха нагоре и
се сливаха сжс светлите звездички. Грамадни исполински
сенки се гонеха наоколо ни. Шавнеше ли някой от нас,
сянката скачаше, извишаваше се, политаше с чудни крила,
сливаше се с гората и чезнеше далеч, далеч в тжмнината.

Прегаряха ли джрвата, пламжка намаляваше, мрака
ни дебнеше и приближаваше. Страх ни обземаше. Граб-
вахме тогаз бжрзо по цели наржчи джрва, хвжрляхме
ги в огжня. Той пламваше, червени огнени езици бриз-
ваха високо, ярко осветяваха цялата полянка и позла-
тяваха вжрхове на околната гора. Светлината побежда-